

qui usurpaverat Ducatum Austriæ, obtinueratque anno Christi ccccclxix Carinthiam, sed diu conservare non potuit. Nam cum eo arrogantia proventus esset, ut contempta Imperii Majestate de Clientelariis Bohemiarum beneficiis Cæsari Rudolpho Habsburgio Sacramentum dicere noller: hic ad Augustam Vindelicorum, Germaniarum Principum conventum indicit, citaturque gravissimis sub pœnis *Ottocarus*, uti se sistat, ac de injuste occupatis Imperii Provinciis neglectaque ejus Majestate rationem reddat. Rider citationem *Ottocarus*: neminemque ad Comitium qui pro se respondeat, mittit. Interim Legati ab Austria Ordinibus missi Augustam ad Cæsarem Principumque conventum perveniunt, & apud Cæsarem Principesque gravissime de injuria crudelitatemque *Ottocari* conquesti docent, eum iniqui tituli jure Austriæ se insinuasse: Margaritam legitimam uxorem, Austriæ Hæredem superinducta pellice repudiasse, ac tandem veneno sustulisse: Agnetem Badensem Filiamque ejus Elizabetham cum fratre Henrico, legitima Austriæ hereditate spoliasse: Optimatesque complures in Vrbe Vienna crudeliter trucidasse, ac sapissime in innocentem populum sævisse: Austriam, Stiriam, Carniolam ac Vindorum Marchiam Imperii beneficia, cum Bela Hungariæ Rege clam esse partitum, ac ut exterarum nationis auxilio, Austriam retinere, populumque duro jugo premere posset, ab Imperio ac Cæsare defecisse &c. Decernitur communi Principum sententia, Legatos ad Bohemum mittendos. Sed cum ii indigna in Cæsarem imperiique principes probra pro responso tulissent, omnium consensu decreto bello, ad id iusta auxilia Cæsari promissa. Is maximis coactis copiis in Austriam contendit. Prodit contra *Ottocarus* non minoribus adductis copiis, Sed de prælii eventu, Cæsaris prudentiam ac vim veritus, dubitans, intercessione duorum hinc inde Amicitum, pacem cum eo facit restituta Austria, dictoque de Bohemia ceterisque ejus provinciis Cæsari Sacramento: ingenua dum hæc sunt ante Cæsarem subsedit, inspectante exercitu. Qua de re, ut indigna, ab uxore hominibusque turbulentis reprehensus, violata pace, cum ingenti exercitu, Austriam invadit. Exit contra Cæsar Rodolphus, Getmanorum copiis, Hungarorumque auxiliis stipatus, ac haud procul Opido Marchecco, cum *Ottocaro* congressus, eum superat occiditque, de inde infesto exercitu Bohemiam invadens, ferro ac igne adolescentem *Wenceslaum*, defuncti *Ottocari* filium, petere pacem coegit, legesque pro suo imperiique dignitate dat. Filium vero suum Albertum natu maximum Austriæ præficit: ac paullo post e communi Principum Imperii sententia Ducum Austriæ & Stirie eum renunciat. *Stiria* distinguitur in *Superiorem*, ubi Muræ fluvii divertigium, & *Inferiorem* juxta Dravi & Muræ confluentes, qua Pannoniæ Secundæ seu Hungariæ proxima est, unde is locus *am Hengerischen*, dicitur. Vrbes Stirie sunt famatæ *Bruga* ad Muram, ac ibidem *Grazum*, *Viana*, *Voytspurg* vulgo, ad Kaynacham fl. *VVolspergum* ad Lavandam fluvium *Marchpurum* Metropolitana ad Dravi sinistram ripam, atque ex eadem parte *Petovia* seu *Colonia Petovia*, ubi Legiones Romanæ fixerunt sedem. Trans flumen *VVaranum*, *Castra Variana* vocant, *Rackelspurum* Muræ fl. sinistra ripæ adjacet, ubi Savaria regio initium habet.

In hac

Vrbes.